

Posudek diplomové práce

Karolína Kapitánová:
Specifické formy viktimnosti v České republice: incidenty na úřadech práce

2015

Předem je třeba uvést, že vedení diplomové práce nebylo snadnou záležitostí, protože původní téma autorka ne zcela zvládala a nakonec ho změnila, navíc se jen postupně dopracovávala k reflexi toho, jak má diplomová práce vypadat a co se od ní očekává. Na druhé straně se snažila o využití podnětů a připomínek, takže výsledná podoba práce je již o dost lepší než pokusy předchozí.

Výhodou zde je volba konkrétněji zaměřeného tématu, které je u nás poměrně málo zpracované, přičemž autorka získala unikátní data. Jakkoli se během času objevily v datovém souboru sotva očekávatelné mezery, ukazují výsledky práce základní obraz zkoumaného problému, který je samozřejmě společensky aktuální. Jde arci o elementární popis, který ale má svou hodnotu.

Škoda jen, že autorka nepostupovala kritičtěji vůči zdroji dat. Použitý metodický nástroj konkrétněji nepřibližuje a není ani příliš aktivní ve vztahu k možnostem jeho případných úprav. I když to nebylo cílem práce, s ohledem na počty chybějících nebo špatně vyplněných záznamů by si to metodika záznamu incidentů zasloužila. Místy nedostatek doplňkové informace komplikuje čtení grafů, když nejsou jasná klasifikační kritéria jednotlivých kategorií (s.55).

Autorka v práci ponechala široký viktimologický úvod, který práci jenom rámcuje (a někdy čtenáře odvádí od jádra problému). Autorka nakonec doplnila důležitou kapitolu o viktimizaci na pracovním místě, po mém soudu však právě toto téma zasloužilo ještě více pozornosti. Ostatně nemusí být zkoumáno jen v kontextu viktimologie nebo kriminologie, existují samozřejmě souvislosti k otázkám zdraví, bezpečnosti práce, psychohygieny, a d. Ve viktimologickém diskurzu lze zaznamenat i konkrétní analýzy problematiky (třeba ve vztahu ke státním úředníkům), chápu ovšem, že autorka nejezdí na evropské kriminologické konference.

Analyticky slabším místem je porovnávání jednotlivých poboček, kde nevíme prakticky nic o spádové oblasti a její specifice. Jde navíc o poměrně malé četnosti. Data je třeba proto brát spíše jako celek a neuvažovat příliš o vazbě na další parametry (nezaměstnanost, atd.).

Autorka nevynechá zrovna darem pro formulace nebo pro organické propojování jednotlivých částí textu, nicméně i v tomto ohledu práce splňuje základní požadavky a dává čtenáři solidní vhled do problematiky. Přes dosažený pokrok ve zpracování by se ovšem při hodnocení práce vzhledem k jejím deskriptivnímu založení držel stupně „dobře“.

Praha, 6.9. 2015

Doc. PhDr. Jiří Buriánek, CSc.